

Kyrkomötet 2009 – Program

TISDAG 22 SEPTEMBER

14.00 Mässa i Domkyrkan, biskop Caroline Krook.

Kyrkomötet öppnas, hälsningsanföranden, anmälan av inkomna ärenden till kyrkomötet, hänvisning till utskott, fyllnadsval till utskott. Utskottsarbete resten av dagen och kvällen.

ONSDAG 23 SEPTEMBER

08.15 Morgonmässa i Domkyrkan. Utskottsarbete hela dagen.

TORSDAG 24 SEPTEMBER

08.15 Morgonmässa i Domkyrkan. Utskottsarbete hela dagen och kvällen med avbrott för seminarium.

14.00–17.00 Seminarium om EU-frågor ur kyrkligt perspektiv.

FREDAG 25 SEPTEMBER

08.15 Morgonmässa i Domkyrkan. Utskottsarbete.

16.00–16.30 Fyllnadsval. Kyrkomötet ajourneras.

Arvode, traktamente och reseersättning

För att få arvode måste den blå blanketten kollas/kompletteras, skrivas under och lämnas in. För att få traktamente och reseersättning måste den gula blanketten fyllas i och skickas in efter mötets slut. Vill du ha hjälp med blanketterna så finns lönehandläggare på plats i universitetshallen tisdag–fredag kl. 12.30–14.00.

PRAKTISKT

Mötesbyrån

Mötesbyrån finns i universitetshusets trapphall, direkt till höger. Öppettider: tisdag–torsdag: 8.00–21.30, fredag: 8.00–17.00

Namnskylt

Alla ledamöter och deltagare vid kyrkomötet får namnskylt. Denna måste bäras under hela sessionen för att få tillträde till möten och sammanträden. Har du tappat din skylt eller inte fått någon, kontakta mötesbyrån.

Café Alma

Här serveras dels varm lunch (75 kr) och dels middag i bufféform (125 kr). Kaffe serveras fram till kl 22.00 utanför plenisalen, på eftermiddagen även frukt.

Lunch

Det finns ingen förbokad lunch. Café Alma tar emot gäster i mån av plats (se ovan). I övrigt hänvisas till någon av de många trevliga lunchrestauranger som finns i närheten, mötesbyrån tipsar gärna.

Kyrkomötesbulletinen

Kyrkomötesbulletinen ges ut av informationsavdelningen, kyrkokansliet, 751 70 Uppsala, tel 018–16 95 00, www.svenskakyrkan.se
Ansvarig utgivare: Henrik Pederby, informationschef
Bulletinen kommer ut tisdag och torsdag under kyrkomötets sessioner.
Redaktör: Carolina Alpin, tel. 018–16 96 56, carolina.alpin@svenskakyrkan.se
Bitr redaktör: Urban Engvall, tel 018–16 96 78, urban.engvall@svenskakyrkan.se

KRÖNIKA

Jag är stolt

När jag för flera år sedan skulle tillträda en tjänst som informationschef på Akademiska sjukhuset i Uppsala, sa några läkare från Stockholm till mig:

– Vad spännande! Där på Akademiska händer det så mycket, men hos oss på Karolinska står allt stilla.

När jag väl kommit på plats på jobbet på Akademiska sjukhuset, mötte jag en grupp läkare som sa:

– Tänk, på Karolinska sjukhuset, där pågår det utveckling. Här på Akademiska sjukhuset händer ingenting.

Trots dessa uppgivna uttalanden var båda läkargrupperna stolta över sina respektive sjukhus. Hur kan det komma sig?

Jag tror att dessa ögonblicksbilder beskriver en generell företeelse. Vi människor har lätt att bli hemmablinda. Visserligen tycker vi om vår organisation, vårt företag eller vår kyrka. Men vi är så självkritiska att vi inte riktigt vågar tro att vår känsla kan omfattas av grupper utanför oss. Vi tror inte riktigt att vi duger.

Jag är oerhört stolt över mitt nya jobb som informationschef på kyrkokansliet. Tänk att få vara med och vårda bilden av en av Sveriges mest anrika och fina organisationer! Svenska kyrkan är dessutom mycket mer än en organisation – det är en kyrka, ett trossamfund.

Svenska kyrkan är ett av Sveriges i särklass mest kända ”varumärken”. 99 procent av befolkningen vet vilka vi är! Vilken fantastisk utgångspunkt för vårt kommunikationsarbete, har jag sagt i korridorerna på kyrkokansliet mina första veckor. Men då får jag ofta till svar: – Men Henrik, du ska veta att förtroendesiffrorna ligger lägre.

Jo, jag vet. Det finns en förbättringspotential. Och vi har goda förutsättningar att lyckas. Det finns ingen organisation i Sverige som har lika stor närvaro i landet som Svenska kyrkan. Vi finns där människorna finns. Och de vet vilka vi är.

Jag tänker se möjligheterna. Jag är stolt över mitt nya jobb och sträcker på mig. Svenska kyrkan är fantastisk. Och dessutom har vi något viktigt att berätta i mötena med vår omvärld.

Henrik Pederby,
nyttillträdd informationschef
vid kyrkokansliet

Foto: Magnus Aronson/KOW Form: Ekotryckredners. Tryck: Ekotryckredners, SK09066

Svenska kyrkan

Kyrkomötesbulletinen

nr 1 2009
tisdag
22 september

Foto: Ola Johansson

Celina Falk, 24 år, projektanställd av Luleå stift för att engagera unga i kyrkovalet.

Engagerade unga inför kyrkovalet

Celina Falk har varit projektanställd i Luleå stift för att särskilt ”marknadsföra” kyrkovalet bland ungdomar.

Vad har ditt jobb inneburit?

Jag har bland annat varit på besök i församlingar och pratat om valet samt fört samman nomineringsgrupper och ungdomsgrupper. Jag har också haft informationsbord på Luleå tekniska universitet. En besvikelse var dock att intresset från församlingarna var så svalt.

Hur har intresset för valet varit bland unga?

De unga jag träffat har visat stort intresse. De vet hur man går till väga för att rösta i valet men de vill veta mer om vad de kan rösta på. De vill veta vad nomineringsgrupperna

står för, information som inte alltid är så lättillgänglig. Tillsammans med Svenska kyrkans unga delade jag ut äpplen och godis med kyrkovalsreklam i samband med Luleå kommuns miljödag.

Har det varit någon skillnad att möta unga i och utanför församlingarna?

Många stannade till vid informationsbordet på universitetet, de undrade främst vad det är de röstar till och varför det är viktigt att rösta. I församlingarnas ungdomsgrupper så var de flesta klara på varför man ska rösta, men inte på vad.

- 16-åringar kunde rösta för första gången i kyrkovalet 2001.
- Valdeltagande bland unga är lågt. 12% av samtliga röstberättigade röstade i valet 2005, men endast 4% av de röstberättigade i åldersgruppen 16–29 år.

Celina tipsar om hur församlingen kan engagera unga i demokratin:

- Se att unga har en kompetens som äldre kanske saknar.
- Välkomna och bjud in unga, de ska inte behöva be om tillåtelse för att få vara med och bestämma.
- Det är viktigt att unga får vara delaktiga i alla frågor, inte bara i de som uppenbart rör barn och unga. Unga är en viktig del av Svenska kyrkan och får inte bli en grupp utanför.
- Se till att ha ett tillåtande klimat, det ska vara okej att vara ny, och man ska bli lyssnad på ändå.
- Se till att ert kyrkoråd träffar barn- och ungdomsgrupper i församlingen och berättar för de unga vad kyrkorådets uppgift är.
- Berätta att de unga kan lämna in förslag till kyrkorådet om det är något de vill ändra på eller om de har nya idéer.

Vad tycker unga om demokratin i Svenska kyrkan?

Många vet inte vad kyrkorådet gör och vad det har för uppgift. En hel del unga har sagt att det är svårt att engagera sig som ung när det är så många äldre som bestämmer.

Malin Berggren

1. Vad har du gjort för att marknadsföra kyrkovalet?
2. Hur högt tror du valdeltagandet blir?

KARIN PERERS

1. Rest land och rike kring, mött allmänhet och därtill många centervänner som i sin tur inspirerar andra. Skrivit artiklar, sänt vykort, mött journalister, deltagit

i debatter. Besökt skola. I min egen hemförsamling Folkärna har vi särskilda röstmotagningsställen i bygdegårdar och kulturhus.

2. 15 procent! Min önskan är minst 20...

TERENCE HONGSLO

1. Vi har svarat på enkäter från tidningar och deltagit i paneldebatter i församlingar. Vi har annonserat i tidningar och vi deltar i evenemang som till exempel Kulturnatten i Uppsala. Vi har delat ut

valsedlar och haft torgmöten. Vi har skrivit insändare och debattartiklar.

2. Jag hoppas att det ökar och att det blir över 20 procent.

BARBRO INGVALL

1. Vi har samlat församlingsbor, främst äldre och yngre, och haft utfrågning med en panel som svarade. Och så har jag varit med vid informationsträffar.

2. Hoppas på 25 procent lokalt (från 12 procent i

förra valet). För hela kyrkan tror jag inte på någon förändring.

AGNETA BRENDT

1. Vi har delat ut material och bjudit på kaffe vid höstmarknaden i Hudiksvall. Och haft möte om kyrkovalet med arbetarkommunen.

Tidigare har jag varit med och tagit fram nationella och lokala program.

2. Hoppas på en ökning på ett par procent nationellt.

Charbel Sader/Urban Engvall
Foto: Jim Elfström/IKON

Foto: Magnus Aronson/IKON

Tystnadens kultur bryts i kyrka och samhälle

Årets kyrkomöte har att ta ställning till den för många kontroversiella frågan om hur kyrkan ska förhålla sig till den nya könsneutrala äktenskapslagstiftning som trädde i kraft 1 maj. Oavsett vad man anser i sakfrågan, tycker nog de flesta att det blir en historisk diskussion.

Det kan vara av värde att påminna sig den process som ligger bakom det man har att ta beslut om.

Svenska kyrkan har fått arbeta med frågan både på grund av samhällsförändringar och nya attityder till samlevnad i vår kultur, och av att detta berör våra egna medlemmar. Det har varit både förväntningar från samhället och erfarenheter från det kyrkliga livet som på olika sätt har påverkat denna process.

Välsignelseakt tänkbar

Redan innan Riksdagen uttalade sig 1973 om homosexuell samlevnad som acceptabel för samhället eller Socialstyrelsen hade avfört homosexualitet från sin förteckning över sjukdomar 1979, tillsatte biskopsmötet 1972 en utredning. Detta resulterade i *De homosexuella och kyrkan* (1974) som bland annat föreslog att någon form av välsignelseakt skulle kunna övervägas.

Homosexuella människors situation i samhället utreddes under 1980-talet, och betänkandet De homosexuella i samhället kom 1984. Detta lade grunden till en utveckling i lagstiftningen med först förbud mot diskriminering av homosexuella, sedan en lag om homosexuellt samboende 1988 och så lagen om registrerat partnerskap 1994.

Får ej diskrimineras

Med anledning av en motion vid kyrkomötet 1988, om utarbetandet av förslag till välsignelseakt för homosexuella par, tillsattes en utredning som kom med rapporten *Kyrkan och homosexualitet* samma år som riksdagen antog lagen om partnerskap. Denna utredning uppvisade oenighet i bedömningen av homosexuell samlevnad, men det rådde samstämmighet om att homosexuella inte fick diskrimineras.

Christopher Meakin
Chef för ekumenikenheten

Från partnerskap till äktenskap

Efter en mångårig process står Svenska kyrkan inför beslut om en vidgning av äktenskapsbegreppet och ny vigselordning.

Foto: Martin Runeborg/IKON

När lagen om partnerskap hade trätt i kraft 1 januari 1995, utfärdade biskopsmötet *Pastoral rådgång angående förbön för dem som ingått partnerskap*. Denna förbön skulle erbjudas i ett själavårdssammanhang. 1999 reviderade biskoparna sina pastoral rådgångar, så att det bland annat klargjordes att anhängiga fick närvara vid förbönen. Centralstyrelsen gav 1998 åt Teologiska kommittén uppdraget att fortsätta bearbet-

ningen av principiella frågor kring homosexuell samlevnad. Samtidigt kom önskemål från olika håll att kyrkan skulle intensifiera sitt arbete på grund av den utsatta situation många homosexuella upplevde i både samhälle och kyrka. Teologiska kommitténs arbete ledde till samtalsdokumentet *Homosexuella i kyrkan* (2002). Dokumentet sändes ut av kyrkomötet för att diskuteras i stift och församlingar.

Ej hinder för kyrklig tjänst

Vid flera kyrkomöten (1997, 2003, 2004, 2005) har frågan om en välsignelseakt över ingången partnerskap varit föremål för diskussion. Som ett resultat av förslag i kyrkostyrelsens skrivelse *Samlevnadsfrågor* till kyrkomötet 2005, ställde man sig bakom konstaterandet att kyrkan aktivt ska motverka diskriminering och att ett liv i partnerskap inte är ett hinder för vigning till kyrkans tjänst. Kyrkostyrelsen gavs i uppdrag att utfärda en ordning för välsignelse av partnerskap. Denna trädde i kraft som försöksordning i december 2006.

Andra kyrkor i andra länder och traditioner arbetar med dessa frågor alltefter sina principer och förutsättningar. Det skapar komplikationer i ekumeniska relationer, samtidigt som man kan hjälpa varandra utifrån sina olika erfarenheter. Processen i Sverige har väckt både negativt och positivt intresse. Ekumeniska kontakter och konsultationer har ägt rum under åren, till exempel inom ramen för Borgågemenskapen i Sigtuna 2006 och i London 2008. Svenska kyrkan har fått både kritik och stöd för redan tagna positioner och för sitt sätt att agera ekumeniskt i processen.

Samfunden behålla vigselrätten

Sista fasen i processen som nu lett fram till behandling av frågan vid årets kyrkomöte inleddes i mars 2007 med det statliga betänkandet *Äktenskap för par med samma kön – Vigselfrågor*. Där föreslogs att äktenskapsbalken och lagen om partnerskap förs samman i en gemensam äktenskapslagstiftning med samma rättsverkningar och att begreppet "äktenskap" används också för par av samma kön. Samfunden föreslogs få behålla vigselrätten.

Efter en underremiss i kyrkan sa kyrkostyrelsen i sitt svar att termen "äktenskap" bara bör användas för heterosexuell samlevnad, fast det finns olika uppfattningar om detta. Man stödde dock förslaget om en gemensam lag. Det blev klart under hösten 2008 att det genom motioner i riksdagen skulle föreslås att äktenskap vidgades till par av samma kön. Kyrkostyrelsen gav då kyrkans kansliet i uppdrag att ta fram förslag till vigselordning och till nödvändiga ändringar i kyrkoordningen. Detta skickades ut på remiss till stiftet under våren 2009. Bearbetningen efter remissvaren har resulterat i kyrkostyrelsens skrivelse till årets kyrkomöte.

Christopher Meakin
Chef för ekumenikenheten